

lægge sit Materiale, sit Grundlag til dette Regnestykke, thi jeg har nu søgt at paavise — og jeg tror, uden at det kan modbevise —, at det maa være forkert paa mange Punkter, og jeg har paavist, at det er forkert paa en Række Punkter. Der ved falder ogsaa det ærede Medlems Beregning over Forholdet mellem, hvad denne Greve vil tabe ved de nuværende Skattelove og ved de tidligere Skattelove, bort.

Det ærede Medlem for Sæby erklærede, at denne Greve kunde tjene som Paradigma, ved et Held af Skæbnen havde vi nu faaet et enkelt Tilfælde, vi alle kunde overse. Jeg har altsaa vist, hvor galt det er stillet op, men dertil kommer, at denne Greve netop ikke er et Paradigma, hans Forhold er et saa slet Paradigma som vel muligt, thi han indtager en rent ekceptionel Stilling. Han har nemlig en Formue paa  $15\frac{1}{2}$  Mill. Kr. Man skal selvfølgelig ikke regne med et saadant Undtagelsestilfælde, man skal regne med det almindelige Gennemsnit. Det er den almindelige Gennemsnitsgodsejer, den almindelige Gennemsnitsproprietær, den almindelige Gennemsnitsgaardmand, man skal regne med, hvis man vil danne sig et Billede af disse Skatteloves Virkninger. Det er ikke svært at foretage et saadant Regnestykke. Det er heller ikke svært at undersøge, hvad en saadan Gennemsnitsgodsejer, eller jeg skal endog tage en stor Godsejer, blot ikke en med en ekceptionel stor Formue, vil tjene efter de tre Sæt Skattelovforslag, vi have haft foreliggende, nemlig Reedtz-Thotts, Skattekommissionens og de nuværende, som man vistnok burde kalde de Estrupske. Det er jo de Skattelove, Estrup har lagt Grunden til, her foreligge. Efter Reedtz-Thotts Forslag vilde Hartkornslettelsen blive 8 Kr. pr. Td. Hartkorn. Det er det Tal, der fremgaar af mine Beregninger, og det er ubestridt, det er fastslaaet fra en hel Række andre Sider. Ogsaa fra Regeringens Side har man gjort disse Skattelettelser for Hartkornet efter de Reedtz-Thottske Love op til 8 Kr., vel at mærke, hvis hele Overføringen kom Hartkornet til gode, men der var naturligvis stadig den Mulighed, at en Del kom den almindelige Befolkning til gode, det var en Fordel ved disse Love. Men gjorde man Skattelettelsen op til dens Maksimum, vilde den altsaa blive 8 Kr. Tage vi nu en Godsejer, som har 500 Tdr. Hartkorn,  $\frac{1}{2}$  Mill. Kr. i Formue, altsaa dog en ganske betydelig Formue, en Mand, der ejer  $\frac{1}{5}$  eller saadan noget

af sit Jordegods, og som har den betydelige Indtægt af 100,000 Kr., altsaa en Mand, der ikke blot lever paa Livets Sol-side, men som faktisk hører til Samfundets Spidser i alle Retninger, vilde hans Fortjeneste efter Reedtz-Thotts Skattelove blive 2,600 Kr. Det er let at gennemgaa Regnestykket. Vinder han 8 Kr. pr. Td. Hartkorn, faar han en Gevinst af 4,000 Kr. Paa sin Indkomst faar han en Skat af  $1,25$  pCt., altsaa 1,250 Kr., og paa sin Formue faar han en Skat af  $0,3$  pCt., altsaa 150 Kr. Han taber med andre Ord 1,400 Kr. men vinder 4,000 Kr., og hans Rengevinst bliver altsaa efter de Reedtz-Thottske Forslag 2,600 Kr. Efter Skattekommissionens Forslag vil Skattelettelsen efter min Beregning — og den er ubestridt fra alle Sider — blive 15 Kr. pr. Td. Hartkorn, det dobbelte af, hvad Reedtz-Thott tænkte sig. En Godsejer som den nævnte vil derefter faa en Skattelettelse af 7,500 Kr. I Indkomst- og Formueskat faar han et Tab af 2,750 Kr., han vil altsaa tjene 4,750 Kr. Og tage vi endelig de nuværende Skattelove, vil Skatten efter den Beregning, jeg anstillede forleden Dag, og som ikke under Forhandlingen er bleven bestridt eller i alt Fald omstødt fra nogen Side, blive  $16\frac{1}{2}$  Kr., Stats-, Amts- og Kommuneskatter sammenregnede. Den vedkommende Godsejers Skattelettelse vil derefter blive 8,250 Kr., hans ny Skatter 2,500 Kr. i Indkomstskat og 300 Kr. i Formueskat, tilsammen 2,800 Kr., hans Nettovinding bliver altsaa 5,450 Kr. Saaledes bliver altsaa Forholdet for denne store Godsejer med 500 Tdr. Hartkorn,  $\frac{1}{2}$  Mill. Kr. i Formue og med 100,000 Kr. i Indtægt, at han efter Reedtz-Thotts Skattelove vilde tjene 2,600 Kr., efter Kommissionens Skattelove vilde tjene 4,750 Kr. og efter de her foreliggende Skattelove, de Estrupske Skattelove, udarbejdede nærmere af Venstre, tjener han 5,450 Kr., en overordentlig Skattelettelse, der kan kapitaliseres, puttes i Lommen i blanke, kontante Penge, hvis vedkommende Dagen efter sælger sit Gods. Denne Skattelettelse, der her er Tale om, er altsaa en Statsforæring, thi det kan ikke bestrides, at naar man paa den Maade letter de faste Ejendomsskatter, er det en Statsforæring, som af hver enkelt Landejendomsbesidder kan gøres i rede Penge, og som ikke behøver at komme Landbruget til gode. Han kan sælge sin Landejendom og faa saa meget mere for den, som Skattelettelsen udgør kapitaliseret, saa kan han sætte sine Penge i et industrielt